

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap belső tartalma, részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek sorozatát 10 kr-ért közöltetnek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyi díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld“ (zímüpolitikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadó-hivatala.

Újévi üdvözlések a politikai világban.

Kézdi-Vásárhely, 1889. január 4.

Minden új napján ismétlődni szokott az a megható jelenség, hogy a nemzet képviselőinek többsége Tisza Kálmán kormányelnök elé járul, kifejezést adva elismerésének a múltban szerzett érdemeiért s biztosítva támogatásáról a jövőre. Így történt az idén is. Az országgyűlési szabadelvű-párt most is leróta a tisztelt adóját ama férfinak, ki-ben a párttagság a nemzet többségének bizalma összpontosul. S mint rendesen, úgy most is fontos nyilatkozatok történtek. An-

nak a férfinak, ki közel tízezer év óta kormányozza Magyarországot erős kezekkel, mindig van biztató szava a nemzethez. Csak természetes tehát az az érdeklődés, melylyel a nemzet e kipróbált férfinak minden szavát lesi. S várakozásunkban nem csalódtunk most sem. A miniszterelnök igen érdekes nyilatkozatokat tett különösen a külügyi helyzetet illetőleg. Az alábbiakban ismertetjük ama beszédet, melylyel a nála tisztelgő párt üdvözlétére válaszolt.

Beszédét mély részvétének kifejezésével kezdte azon súlyos veszteségek fölött, melyek a lefolyt évben számos jelesünk elhunytak által a közéletet érték. Fáj neki — ugymond — a veszteség, melyet a közügy szenvedett, s a nagy hiány pótlását a fiatalabb generációtól várja. Örömmel tapasztalja, hogy az ifjú erők száma gyorsan növekszik.

Áttérve a külpolitikai helyzetre, hangsúlyozza a miniszterelnök, hogy a béke legfőbb biztosítékát a középeurópai hatalmak szövetségében kell keresni.

Voltak már a történelemben erős szövetségek, de ezek hódítási, terjeszkedési szempontból kötöttek. Azt hiszi, hogy ilyeneknél sokkal többre becsülendő egy oly szövetség, mely kizárólag a békét akarja biztosítani.

Ugy véli a miniszterelnök, hogy a családostól való félelem nélkül kifejezheti abbéli reményét, hogy ezen szövetség által — tekintettel arra is, hogy ma Európában nincs

olyan állam, mely háborút akarna — sikerülni fog a békét ez évben is megőrizni s a külhatalmakkal a jó viszonyt változatlanul fentartani.

Kiemelte ezután a miniszterelnök, hogy számít a képviselők támogatására, melyre külpolitikánk sikere érdekében is szükség van. A béke megőrzése áldozatokat kíván, mert a mai helyzetben a béke nevében fölemelt szó is csak annak ajkairól bír hatással, kinek erejében a vele együtt működők megbízhatnak és kitől azok, kik a békét megzavarni akarnak, tartanak is.

Meg van győződve, hogy a törvényhozás és a nemzet egyaránt meg fogják tenni mindazt, a mi arra szükséges, hogy a monarchiánk és ebben Magyarországnak szava a kellő súlylyal birjon.

A mi a belpolitikát illeti, kiemeli Tisza miniszterelnök, hogy a külügyi válság által reánk rótt terhek megnehezítik a pénzügyi rendezést. De bizik abban, hogy a nemzet áldozatkészsége lehetővé teszi a lassanként való célhoz jutást.

Nyilatkozott a miniszterelnök a közigazgatás ellen utóbbi időkben felhozott vádakról is. Senki sem tagadhatja, hogy az adminisztrációval szemben lehet igazságos panaszokat emelni, de sehol nincs és nem is lehet adminisztráció, melyben hibák ne lennének. A lármás vádaskodás, mely némely oldalról

A „Szekelyföld“ tárczája.

Önképzés a k.-vásárhelyi kereskedő-ifjúsági körben.

(Felolvasat a kereskedő-ifjúság decz. 31-ki estélyén.)

Tisztelt hallgatónk!

Midőn azoknak megtisztelő bizalma engem ide a felolvasószék mellé szólított, már tisztában voltam ugyan a feladattal, melynek megoldására vállalkoztam, de nem voltam tisztában a módokkal és az eszközökkel, melyek alkalmazása által a kitűzött célt megközelíteni szándékoztam.

Hosszas töprengés után megtaláltam végre a kiindulási pontot, midőn az önk. egyesülésének és társasbeszervezetének egyik főcéljára gondoltam. Először az önképzés. Igen, önk. megértve akkor szövegét s belátva, hogy a mai világban csak az boldogulhat, a ki a hivatásához megkiváló ismeretek birtokába lép ki az élet küzdelemére, amely gondolkodású ifjakhoz méltóan elhatározták, hogy önművelés által igyekeznek megszerezni amaz eszközöket, melyek az egyént arra képesítik, hogy a haladó korral lépést tarthasson.

Az önk. törekvése szép és elismerésre méltó; s megvagyok győződve, hogy velem együtt minden józan gondolkodású egyén őszinte szívvvel kívánja hogy működésüket siker koronázza. S e siker nem is fog elmaradni, ha önk. kitartóan s a megkérdett buzgósággal igyekeznek a kitűzött cél felé.

Megvagyok egyúttal arról is győződve, hogy az önk. működése egy jól átgondolt program által körvonalozva és helyesen irányítva van; mindazonáltal engedjék meg nekem, a ki már régóta járok az élet iskolájába, hogy az ohajtott siker érdekében egy-két javaslatot, őszinte

baráti tanácsot szolgáljak a működésükben követendő irányra nézve.

Két főképcse van az embernek: szív és ész. De, valamint a gyémánt, csak csiszolás által lesz valóban értékes kincscső, úgy e két kincs is csak csiszolás, csak művelés által lesz az embernek valódi kincsvé. És művelt embernek a szó valódi értelmében csak az nevezhető, ki e kincsek mindegyikét birja; épen azért az önképzésnek e két irányban kell haladnia. Azok, a kik elégnak tartják csak az ésszel művelni, a szívet pedig magára hagyják, nagyon tévednek. Ha a szívet nem műveljük, hasonló lesz az ember az illat nélküli virághoz, mely a természet reudjében megfutja ugyan a számára kijelölt tért; a tavasszal fölvirul, a téllal megdermed; de ki látná benne a kedves növényt! Kinek tetszenék a virág illat nélkül? Meglephet ugyan bennünket külső szépsége, de ha észre vesszük, hogy illatja nincs, csatlódva hajítjuk el magunktól. Így vagyunk az emberrel is. Meglephet ugyan bennünket gyönyörűen kiművelt észtehetsége, de ha észrevesszük, hogy szíve zord, hogy minden nemesebb érzést nélkülöz, megvetéssel fordulunk el tőle. Épen azért az ésszel a szívvel párhuzamosan kell művelni; csak így lehetünk valóban művelt emberek; s csak így tarthatunk igényt a művelt ember címére.

Már most az a kérdés, hogy mi által művelhetjük az ésszel, és mi által a szívet?

E kérdésre a felelet nagyon könnyű. Az észben a tehetségek a tudományok által, a szívben az érzelmek a szépművészetek, első sorban a dal és zene által fejlesztetnek ki. Tudomány és művészet oly jótékony hatással vannak az ember műveltségének előmozdítására, hogy nélkülök a valódi műveltség elérhetetlen. Azért tehát, ha tisztele-

tünket és hálánkat érdemlik meg az ésszel képző tudósok, arra nem kisebb mérvben igényt tarthatnak a művészek is, kik szívünk nemestésére befolyanak, abban a jó érzelmeket kifejtik, a rosszakat pedig elnyomni törekcsenek. Sőt a szív művelői iránt talán még nagyobb hálával tartozunk, mert ezek teszik az embert igazán emberré.

Mintán az elmondottakban az önképzés két főirányát jeleztem volna, engedjék meg, tisztelt hallgatónk, hogy már most a részletekbe bocsátkozzam és előadhassam abbéli szerény nézetemet, miképpen vélem én az önképzést a kereskedő-ifjúsági körben a legegyszerűsőbb módon megvalósíthatónak.

Lássuk először is az ész művelését! E célra — mint a fentebbiekből kitértük — a tudomány segítségével veendő igénybe. Ez legyen a forrás, melyből az ifjúsági kör úgy általános, mint szakismereteket merítsen. Itt nem hallgatom el, hogy a gyakorlatba vett felolvasások eddigi alakjokban csak igen kis részben szolgálnak eme célnak; épen azért nem kielégítő. Emez állításom bebizonyítására lássuk csak, minő lefolyásuk és soruk van a szokásos felolvasásoknak? Önk. felkérlek X. vagy Y. urat, hogy ekkor és ekkor tartson egy felolvasást. Ez a megbízatást elfogadván, munkához lát s gondos tanulmány után összeállít egy tanulságos, komoly, vagy — a mint szeszélye hozza magával — humoros értekezést. Elérkezvén az idő, az illető leül a felolvasószék mellé, gyorsabban vagy lassabb tempóban, halkabban vagy hangosabban, a mint épen hangolva van, felolvassa tárgyát. Önk. több-kevesebb figyelemmel végig hallgatják; közben itt-ott kifejezést adnak a felolvasó által ébresztett hangulatnak vagy derűtlenségnek; végül pedig, még ha nem tetszett volna is a felolvasás, nehogy megsértsek a felolva-

a közigazgatás ellen intéztetik, messzi tul van azon, a mit az igazságosn megérdemelne.

Végül a miniszterelnök — utalva az ország fejlődésére — kéri a szabadelvű-pártot, hogy tartsa meg őt továbbra is eddigi bizalmában.

A szabadelvű-párt tagjai tisztelegtek még a ház elnökénél és alelnökénél, továbbá Vizsolyinál, a pártkör beteg elnökénél. Péchy Tamásnál Falk Miksa tartott szép üdvözlő beszédet, Vizsolyi Tisza Lajos gróf üdvözölte szintén szép beszéddel.

SZEMLE.

Minden felől a béke nyilatkozatai voltak hallhatók az új év alkalmából. Vilmos császár a „Neujahr-Cour“ alatt tartózkodott ugyan minden politikai nyilatkozattól, de a német vezérlejt, a „Norddeutsche Allg. Zeitung“ biztató hangon elmélkedett újévi cikkében az általános politikai helyzetéről; Umberto olasz király pedig a képviselőház és a szenátus tisztelő küldöttsége előtt azt a reményét fejezte ki, hogy a béke ez évben is meg fog óvatni. Carnot francia köztársasági elnök, fogadván a diplomáciai testületet, s válaszulván a nunciusnak Franciaország iránt kifejezett jó kívánataira, azt a kijelentést tette, hogy Franciaország a kiállítás rendezésével a munka és a béke művét szándékozik megünnepelni, és kifejezte azt az óhaját, hogy az 1889. év mindenikre szerencsét és boldogságot hozzon.

Igen öröndetes jelenik veszik Németországban azt a hírt, hogy a kormány elállt a katonai póthitel kérésétől. E ténynek, teszi hozzá az azt kísérő félhivatalos kommentár, két irányban van nem kicsinylendő jelentősége. Egy részről öröndetes biznyitka annak, hogy a német hadsereg fővezetői mennyire bíznak a hadsereg erejében és kiképzésében; másrészt pedig azt is jelenti, hogy a német diplomácia, dacára annak, hogy szomszédai folyvást erősítik hadaikat a határon, megtartotta azt a bizalmat, hogy főképp tekintettel a középeurópai hatalmak szövetségére, sikerülni fog neki az európai békét továbbra is fentartani.

A szerb szkupstina január 2-án tartott ülése új korszakot alkotott Szerbia történetében. Ez ülésen tárgyalta az alkotmány revidálásáról szóló javaslatot, mely elé oly nagy érdeklődéssel nézett Európa, de különösen monarchiák, melyhez baráti kotelék fűzi Milán királyt. Az ülésen emelkedett hangulat uralkodott. Kevesen szólaltak fel, de a kik szót emeltek, mindnyájan át voltak hatva a tárgy fontosságától. Még a kisebbség sem ohajtott lényeges módosítást a javaslaton. A királyi előjogokra vonatkozó pontok ellen pedig egy hang sem emeltetett. Legnagyobb figyelemben részesítette a szkupstina Mijatovics külügyminiszter beszédét. „A jelen javaslattal — mondá a szónok — a nemzet mit sem ad a királynak, a király ellenben sok előjogot áldoz fel. Most, hogy a művelt világ szemel Szerbiára vannak függesztve, a szerb

népnek be kell bizonyítania, hogy politikailag érett és szabadságszerető nép. Útbat az óra, mikor Európának ismét alkalma lesz ítéletet mondani Szerbiáról.“ A szavazás azzal az eredménnyel végződött, hogy az alkotmányjavaslat mellett szavaztak 414-en, ellene 73-an. A javaslat e szerint óriási többséggel elfogadtatott. Az eredményt viharos lelkesedéssel üdvözölték.

Másnap a király be is rekesztette a szkupstinát. Milán király a helyőrség élén, oldalán fiával, tábornoktól környezve vonult a szkupstinába. Mindenekelőtt amnesztiát adott az összes politikai bűnösöknek, majd felolvasta a trónbeszédet, mely rendkívüli hatást keltett. Belgrád lakosságának lelkesedése egész nap általános volt. Este a város fényesen kivilágított.

A regále végrehajtása.

A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter hivatalos hirdetményét, melyben kivonatilag ben foglaltatik a regále-birtokosok eljárása kárpótlási igényük bejelentésénél, illetőleg a bejelentés kelleit körvonalozza.

A közlemény következők:

Az italméresi jog kártalanításáról szóló 1888 XXXVI. t.-cz. (13. §.) rendelkezése szerint a hivatkozott törvényben megjelölt többi feltételektől eltekintve, italméresi jogért kártalanítás csak az esetben adható, ha az italmérésre jogosult vagy törvényes képviselője avagy megbízottja kártalanítási igényét legkésőbb 1889. évi márczius hó 31-ig az illetékes vagyis annál a kir. adófelügyelőnél, mely adófelügyelőnek működési területén az italméresi jog gyakoroltatott, a község megnevezésével, a melyben gyakoroltatott, írásban bejelent.

Felhivatnak ennek folytán az érdekelt jogosultak, hogy kártalanítási igényüket a megjelölt helyen és módon legkésőbb 1888. évi márczius hó 31-ig annnyal inkább jelentsék be, mert ellenesetben ezek az igények a hivatkozott törvényszakas értelmében tekintetbe semmi szint alatt sem lesznek vehetők.

Ezen írásbeli bejelentésnek tartalmaznia kell:

1. a község nevét, melyben az italméresi jog gyakoroltatott;
2. a kártalanítandó italméresi jog pontos körülírását;
3. azon jognak határozott megjelölését, melynek alapján a kártalanítást kéri az italméresi jogot mint tulajdonos tényleg gyakorolta;
4. azt, hogy ezen italméresi jog miként volt megadóztatva;
5. a bejelentőnek, esetleg, ha a bejelentő képviselőjével a kártalanítási eljárás alkalmával mást biz meg, ennek lakását;
6. az italméresi jog azon jövedelmének határozott megjelölését, melyet a jogosult az 1882—1886. években ezen jog után tényleg élvezett és melyet a kártalanítási összeg kiszámításánál alapul kíván vétetni.

Ha ez utóbbi pont szerint a jogosult csak azon jövedelmet kívánja alapul vétetni, mely mint tisztán italméresi jog után élvezett jövedelem, a fenti években tényleg járadékadóval meg is volt róva, akkor semmi egyéb bizonylat nem szükséges.

Ha az italméresi jog járadékadóval volt ugyan megróva az 1882—1886. vben, de a vele együtt bérbe adott ingatlan vagy más valami jog (halászat, vadászat, rév- vagy árnjog stb.) jövedelme nem lett elkülönítve, hanem a járadékadó együttesen vettetik ki reuk: akkor a bejelentésnek tartalmazni kell azt is, hogy az összes jövedelemből mi esett tisztán és kizárólag az italméresi jogra, és mindazon bizonylatokat, melyekkel azt a bejelentő bizonyítani képes. Azon esetekben, melyekben a jogosultak ezen rendesen tekintetbe veendő alaptól eltérő az italméresi jog kártalanításáról szóló 1888. XXXVI. t.-cz. 4., illetve 6—10. §-ainak intézkedési értelmében azt kéri, hogy a nekik járó kártalanítási összeg a rendesen alaptól eltérőleg és a törvényben elősorolt kivételes módzatok alkalmazás: mellett állapittassék meg, tartoznak ezen kérelmeket az összes bizonyítékaikat, melyekre ezen kérelmüket alapítják, a bejelentéssel egyidejűleg, teát legkésőbb 1889. márczius 31-ig, szintén az illetékes kir. adófelügyelőnél írásban benyújtani, esetleg a későbbi 6. pont esetében a bizonyítás módját pontosan és részletesen megjelölni, mert később beadandó bizonylatok tekintetbe egyáltalán nem vehetők és az 1889. márczius 31-ig beadott bizonylatok elégtelensége vagy általában bizonyítékok be nem adása esetében a kivétels módzatok alkalmaztatni nem fognak.

A törvény 6—10. §-aiban meghatározott esetek, melyekben az említett kivételes eljárásnak van helye, s a bizonyítékok, melyet ezen esetekben a jelzett következmények trhe alatt a jogosultnak már a bejelentésnél alkalmnia kell, a következők:

1. Ha egyes esetekre közbiztonsági tekintetekből vagy nyilván tévesen kiadott hatósági intézkedés folytán a jogosult italméresi jogát nem jövedelmezette úgy, mint egyébként jövedelmezethette volna, ez esetben a bejelentés alkalmával

a) írásban melléklendő, vagy egálább megjelölendő azon hatósági intézkedés, mely a jövedelemcsökkenést okozta;

b) ha a bejelentő azt állítja, hogy a hatósági intézkedés „téves“, hivatkozással a kérdéses esetet szabályozó törvény- és rendekre, kimutatandó az intézkedés téves volta;

c) bárczaszerződésekkel, bérlemlendésekkel, áruvételi jegyzékekkel s hasonló bizonyítékokkal igazolandó, hogy a jogosult a megjelölt hatósági intézkedés által kárt szenvedett;

d) ha a jogosult a kártalanítás összegét a szomszédos s a hasonló természetű italméresi jog tekintetében, ugyanoly körülmények közt levő községek jövedelmének figyelemberevével ohajtja megállapittatni, név szerint a község vagy a községek, melyek jövedelmének figyelemberevéletét ohajtja;

e) nyilatkozni tartozik az irát, hogy maga a bejelentő fogja-e, s ha nem ő, kifizé bérbe venni a kérdéses italméresi jogot az esetben, ha a kincstár követeli, hogy a kártalanítási összeg jövedelme bérlet által biztosittassék?

(Vége következik.)

sót, annak rendje és módja szerint megéljenezik, megtapsolják. További sorsa a felolvasásnak az, hogy a hallgatók megteszik rá egymásközt megjegyzéseiket. Péternek tetszik, Pálnak nem; egyiknek nagyon komoly volt, másiknak nagyon léha. Ezek és hasonló megjegyzések képezik a felolvasás halotti bucsuzatját; mert, uraim, a felolvasás a mint elhangzott, nyomban meg is hal, maradandó hatást alig hagyván hátra maga után többet a semminél. Pedig talán — tekintve az időt és a gondos tanulmányt, a mi szerkesztésére fordítottát — jobb sorsra lett volna érdemes. Hanem hát ennek sem a felolvasó, sem a hallgatóság nem oka. Ez már a dolog természetéből folyik. De az a kérdés, hogy ezen — mindenestre igen lényeges — hiányuk miatt kiküszöbölendők-e a felolvasások, vagy továbbra is meghagyandók?

Véleményem szerint valamely intézményt, ha az különben nem káros hatású, megszüntetni csak azon esetben kell és szabad, ha jobbal, észszerűbbel lehet helyettesíteni. Elismerem, hogy önképző körökben a felolvasásokra szükség van; tehát megtartanám azokat ezen ifjúsági körben jövőre is; csak hogy más alakba öltöztetném; olyanba t. i. melyben a hozzájuk kötött várakozásnak inkább megfelelőenének. Ha megajándékoznak becses figyelemükkel, bátor leszek ez iránti nézetemet előadni.

Mindenek előtt megjegyzem, miszerint nem tartom helyesnek és célravezetőnek, hogy önkörökön kívül álló egyeket kérnek fel felolvasókul; valamint az sem helyes, hogy a felolvasásra vállalkozók rendesen saját eszmeszüleményükkel

állanak elő; persze hiúságból és ambícióból, ne-hogy feltételezzék róluk, hogy nem voltak képesek egy felolvasásra eredeti vagy legalább az eredetiség látszatával bíró dolgozatot készíteni. A felolvasók ebbeli hiúságának és helytelen ambíciójának aztán legtöbb esetben a hallgatóság adja meg az árát, a mennyiben az irodalom tág mezéjén naponkint fölmerülő, jobbnál jobb munkák és értekezések helyett egy-egy, a közép-szerőség színvonalán fölül alig emelkedő dolgozattal kell beérni.

Mennyivel hasznosabbak, tanulságosabbak és maradandóbb becsűek lennének a felolvasások akkor, ha önök a felolvasót saját kebelükből választanák esetről-esetre, egyuttal azt az elvet fogadván el, hogy a felolvasás tárgya a könyvpiacon megjelent legkiválóbb irodalmi termékek közül szemeltessék ki. Meg vagyok róla győződve, hogy azon egyének, a kiket eddig felolvasókul kérni szoktak, a legnagyobb készséggel irányítanak az önök figyelmét a felolvasás anyagául szolgálható jelesebb irodalmi munkákra.

Elvül kellene továbbá elfogadni azt is, hogy a felolvasások után a kör tagjai eszmeosorát folytatassanak a felolvasottak fölött. Ennek haszná annyira kézzelfogható, hogy alig szorul magyarázatra. Csak azt említem hát meg, hogy egyrészt magának a felolvasónak már előre tanulmányoznia kellene felolvasása tárgyát, s igyekeznie behatolni annak szelleme- és lényegébe; másrészt pedig a tagok is a megbeszélés, megvitatás alatt alkalmat nyernének a felolvasásból kellő tanulságot meríthetni. Azt hiszem, bárki beláthatja, hogy

az ily alaku és irányu felolvasások répző hatása elvitáztatatlan.

De, tisztelt hallgatóság, én még a ily javított kiadású felolvasásokkal sem elégedem meg; hanem az ész művelése, az értelem fejlesztése és ismeretek szerzése céljából egyéb rendelkezésre álló eszközöket is igénybe vennék. Megtérném például azokat, a kik arra hivatottak, hogy a vasárnapi estélyeken a kör helyiségében tartassanak előadásokat azon tantárgyakból, melyeknek tudása a kereskedői pályán nemcsak hasznos, de sőt szükséges. Ily tantárgyak: a nemzetgazdaságtan, irálytan, történet s a t. Ezen előadásokat nézetem szerint úgy kellene beosztani, hogy egyik vasárnap lenne felolvasás, a másikn előadás valamely tantárgyból.

Ha ezen eszme a tisztelt ifjúsági kör tesszésével találkozónék és életbe léptetése határozatba menne, úgy én, mint azt hiszem: kartársim is, a legnagyobb készséggel állnánk a kör rendelkezésére.

Azonban, tisztelt hallgatóság, úgy vélem, hogy talán már eleget foglalkoztunk az észszel; lesz tehát a szívnek is juttatnunk valamt.

Oh szív, te különféle nemes és nemtelen emberi indulatok főfészke és tanyája, melyben szerlem, szeretet, gyűlölet, harag, irigység s egyéb érzelmekek együtt, egy időben megférnek egymásmellett, ki volna képes téged kifürkészni, rejtélyeidet megfejteni? Mily igaza van Dumasnak, midőn azt mondja, hogy az emberi szív hasonlít a nagy folyókhoz, melyek fölszínükön az eget tükrözik

V i d é k.

Kovácsna, 1889. jan. 1.

(Füllérestély.)

Az orbaijárasi veres kereszt főkegyelet — mint már közölve van — folyó évi január 12-én özv. gróf Mikes Benedekné ő méltóságának honleányi kegyességéből tánczozal egybekötött estélyt rendezend a grófi kastélyban.

Az intéző bizottság a szent czélt szem előtt tartván, nem késett addig is a kedvező alkalmat megragadni. Ugyanis a közelebbi gyűlés alkalmával a lelkesültség és érdeklődés előre látható lévén, a bizottság 1888. december 31-én este 20 kros belépti díjjal sikerült föllérestélyt rendeztetett.

Deák Domokosné ő nagysága háziasszony, Deák Lujzika és Mátyás Rozonka házi kisasszonyok, Sigmond István és Csia Berozi házi urak annyira megnyerők és ügyesek voltak és oly népes, művelt közönséget hoztak össze, hogy a föllérestélyt rendezde bálá nőtte ki magát.

A szép gyűlekezet már esti 7 órakor megtöltötte a Butyka József-féle piaczi báltermet.

Nem kötéssel és egyáltalában nem női munkával foglalkozott a női publikum unalmában, mert a jó kedv már kezdetben tánczra indította a heves verű fiataiságot. A kedélyes társalgás és mulattató táncz éjfélt után 3 óráig tartotta együtt a szép és nagyszámú publikumot.

Adja Isten, hogy az orbai veres kereszt főkegyeletnek ez újabb 6 évi ciklus alatt minden összejövetele így eredményes legyen!

A 20 kros belépti díj mellett 16 frt 91 kr volt bevétel, melyből a házi kisasszonyok virágcsokrok árusításából 1 frt 45 krt teremtettek.

Voltak nagylelkű föllízfizetők, kiknek neveit azért nem említem, hogy jövőben minden résztvevőnek neve mint föllízfizető forduljon elő a közönség előtt.

A válogatott nagy publikum összehozatala, a kedélyes társalgás és egyáltalában a reményünket tulszárnyaló eredmény a jól megválasztott rendező bizottságnak köszönhető. Cs.

Külömfélék.

— József főhercege leánya mint menyasszony. Az uralkodóháznak ismét családi ünnepe van. Margit Klementina Mária főhercegnő, József főhercege honvéd főparancsnok leánya, a napokban jegyet vált Thurn Taxis Albert herceggel. Ez öröndetes családi esemény különben félhivatalos helyről már jelezve volt, és Thurn Taxis herceg már közelebb Budapestre érkezik. A menyasszony Alcsuthon 1870-ben született és jelenleg tizenkilenczedik évében van. Thurn Taxis herceg 1870-ben született és fia Miksa örökös hercegnek. Mult év május 8-án nagykorúsították és tulajdonosa a bajor 2. számú "Taxis" huszárezrednek.

— Kinevezés. Potsa József, Háromszék megye főispánja, a napokban nevezte ki S.-Szentgyörgy rendezett tanácsu város rendőrkapitányává E. Biró Bélát, aki a hivatalos esküt azonnal le is tette.

— Kézdi-Vásárhely város képviselete mult hó 31-én tartott gyűlésében kézdívásárhelyi Nagy Józsefet, Kovács Pált és Bodó Dávidot választotta meg a városi fogyasztási adók felügyelőivé s egyszerűsmind 4%-nyi tiszteletdíj állapotot meg részükre.

vissza, míg mélységük szörnyeit és ágyuk iszapját elrejtik a szem elől!

Ki merné kétségbe vonni, hogy a szívnek is szüksége van a művelésre? Mivé lenne a szív magára hagyatva; mivé tennék a vad indulatok, melyek abban tanyáznak, s melyek a művelés szelidítő hatása alatt lassankint nemes érzelmekké alakulnak át?

De művelni kell a szívet azért is, mert csak a szív műveltség adja meg az észbeli tehetségnek a valódi értéket. Szomorú példákat tár elénk a történelem arra nézve, hogy a kimagasló észtehetőség nemes szív nélkül valóóság átkává lesz az emberiségnek.

Tehát az észbeli tehetségek fejlesztése mellett ne feledkezzünk meg a szív érzelmeinek nemesítéséről sem. Alapjuk e végett a szép művészeteket; első sorban a zenét és éneket, annál is inkább, mert a zene és ének a szívre gyakorolt nemesítő befolyáson kívül még egyébként is jótékonyan hatnak, visszatartván bennünket némely, egésszég- és erkölcsrontó, költséges időtöltéstől.

A legnagyobb örömmel konstátálom, hogy a kézdívásárhelyi kereskedőifjúság kör ez irányban igen helyes uton indult meg; a mennyiben „Dalkör“-e és zenekara már is szép eredménnyel működik, s ha kitartó szorgalommal halad tovább a megkezdett uton, rövid idő alatt sammi kívánni valót sem hagy hátra fellépéseiben.

A szív nemesítésnek igen hathatós eszköze a szavalás is. Azért tehát, ha a tisztelt ifjúság ezt még eddig föl nem vette volna vasárnapi estélyeinek programjába, jövőre igyekezzék pótolni a

— Gróf Mikes Benedekné urnő által folyó hó 12-én saját kastélyában rendezendő mulatság előkészületei nagyban folynak. A meghívók már szétszattak s a résztvevők már jelentkeztek. A mulatság rendkívül fényesnek ígérkezik s csupán K.-Vásárhelyről 50-en fognak részt venni benne. Minden jel oda mutat, hogy ezen estély minden tekintetben méltó leend azon nagy áldozathoz, melyet a nemes grófnő a veres kereszt egyesületnek hozott.

— A jövő farsangra ismét egy új bál lett bejelentve. A kereskedő-ifjúság ugyanis több évi szünetelés után elhatározta, hogy jövő farsangon elite-bált fog rendezni.

— Wagner János dr., a budapesti egyetem orvos-tanára, az európai hírt belgyógyász, e hó 3-án délelőtt meghalt. A kitűnő tudós, a ki csak tavaly vált meg tanári állásától, harmincz esztendőn keresztül a fővárosi orvos-egyetem legfontosabb tanszékét töltötte be. Ő volt hirre és sikerekre legelső belgyógyászunk és legjelesebb orvosaink — közöttük előkelő tanárok — egész kara került ki az ő iskolájából. Wagner nem volt az elmélet embere par excellence és nem is sok irott munka jelent meg tőle, mégis nagy és maradó emléket hagy maga után a hazai orvostudományban.

— A háromszék megyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára az 1888. év december 27-én tartott hangverseny alkalmával föllízfizettek: Bárdó Szentkeresztly Stephanie 25 frt, Gróf Mikes Benedekné 15 frt, Potsa József főispán 10 forint, Seethal Ferencz 10 frt, Bárdó Szentkeresztly Béláné 5 frt, Ponori Sándor törv.-széki elnök 4 frt, Bárdó Szentkeresztly Iréne, Fejér Károly járásbíró, özv. Hankó Lászlóné, Csoboth Miklós, Csiszár Imre, Török Bálint, Tiszt. Bencze Pál, Gábor Mátyás, Booskor Kálmán, Szabó Mózesné, Nagy Lajosné, Pap Mihály csendőrszázados, Nagy Ferenczné (szeszgyárosné) és Tiszt. Tamás Dániel plebános 1—1 frt, Török Sándor (szeszgyáros), Kovács Áron keresk., ifj. Szöcs János, Kovács Károly kereskedő 50—50 kr, Szabó János mészáros, Welreiter György, Szöcs Bálint mészáros, Kovács József cipész, Jancsó Mózes szeszgyáros, özv. Bartha Józsefné 40—40 kr, Balogh Gyula, N. N., Dávid Gyula, Kovács János gabnakereskedő, Kovács Tamás 30—30 kr, id. Jancsó Mózes kereskedő, Jancsó Elek mészáros 25—25 kr, Kovács József mészáros, Fejér János kereskedő, Szöcs Sámuel kereskedő, Goczmann János, N. N., Molnár Ferencz, ifj. Benkő Pál, özv. Benkő Lászlóné, Ambrus Albert, Györbő Lajosné, özv. Jancsó Dánielné (volt szabó iparostárs. elnök), Szotyori Károly fodrász, Kovács Imre, Vass Ferencz, Járosi Gyula, Molnár István fényképész, Popovics András, id. Csiszár Sándor, özv. Kovács Dánielné, Demény Ferencz, Tóth Gyula, ifj. Mágori Bálint, Könczei Domokos (voláli) 20—20 kr, Beczmann Ferenczné 15 kr, N. N., Györfi Lajos, Csiszár Dénes 10—10 kr.

— Köszönetnyilvánítás. Tekintetes szerkesztő ur! Legyen szíves becses lapjában e köszönetnyilvánításnak helyet adni. A kézdívásárhelyi ref. egyházban azon követésre méltó szép és jó szokás volt eddig, hogy az egyház hivei újévi ajándékban részesítettek az egyházat, annak különböző alapjait, valamint az egyházi személyzetet is. E vallásos kegyeletből folyó jó szokás — fájdalom — már haldoklik, mint sok más e nemű nemes indulat nyilvánulása. Pedig veszem csak a kepe-

mulasztást. De ez se történjék chablonszerűleg, hanem olyan formán, hogy tanuljanak be a tagok egy-egy tetszés szerint választott szavalmánydarabot és szavalják el mulatság közben a hét-köznapi esti összejövetelek alkalmával. Így, mintegy játszva, majdnem észrevétlenül gyakorolja magát ki-ki, s ezen előkészület után, midőn már eléggé erősek érzik magat, bátran felléphet a vasárnapi estélyek alkalmával is.

Ime, tisztelt ifjúság, ezek az én szerény nézetem az önök önképző körének működési irányára nézve. Jól tudom én, hogy „nem egy ut vezet Rómába“; épen azért nem is vindikálom magamnak csallhatatlanságot. Fogadják tehát vagy vessék el javaslataimat tetszés szerint, s válasszanak bármínő eszközöket, a földolog az, hogy a kitűzött czél: az önképzés, a művelődés eléressék.

Korunk három divatos betegsége, mondhatnánk rákfénje: a fényűzés, a zimkórság és osztálygög ellen csak a műveltség fegyverével lehet diadalmasan küzdeni, s első sorban a fiataiság van arra hivatva, hogy a keztyűt felvegye és a jó ügyet győzelemre segítse. Ha a többi társadalmi osztályok ifjúsága is oly lelkesültséggel és kitartással lobogtatná a zászlót mint önök, akkor bizonyára megvalósulna a legnagyobb magyar ember mondása: „Magyarország nem volt, hanem lesz.“

Bezárom már is hosszúra nyúlt felolvasásomat azon őszinte szívből jövő ohajtással, hogy az önök nemes törekvéseit minél előbb teljes siker koronázza!

Erdélyi Károly.

váltási alapot, mely az egész közönséget érdeklí ha minden egyháztag tehetségéhez mérten 10, 20 krral bár járulna ez alap növeléséhez, nagy czél lenne általa elérve. A látymelegség dacára, mely nyilvánul uton,utfélen s a nyomasztó helyzet közepette, találkozott néhány kegyes szívű egyháztag, kik újévi ajándékuakat elküldték az Úr nevében. És pedig: Ambrus Albert az egyház kepeváltási alapjára 2 frtot, Kovács Mária Kelemené az egyháznak 1 frt 30 kr, Szöcs Sámuel timár alapítványának kamatja a rendes papnak 2 frt 20 kr, Hankó László-alapítvány rendes papnak 5 frt 52 kr, segédpapnak 2 frt 36 kr, Szöcs József polgármester rendes papnak 2 frt, segédpapnak 2 frt, Róza Elekné rendes papnak 1 frt, s. papnak 50 kr, kántornak 50 kr, Tóth Istvánné Kovács Ida r. papnak 5 frt, s. papnak 3 frt, kántornak 2 frt, Benkő Sándor szeszgyáros r. papnak 4 frt, s. papnak 3 frt, kántornak 3 frt, Szabó Mózes és neje Sebesi Ilona r. papnak 4 frt, s. papnak 2 frt, kántornak 2 frt, Bodor Jánosné r. papnak 1 frt, Jancsó Áron rendes papnak 1 frt. E nemes szívű kegyes adományozók fogadják egyházam s az egyházi személyzet nevében kifejezett hálás köszönetem nyilvánítását e nemes szívű adományaiért. K.-Vásárhelyt, 1889. jan. 2. Székely János s. k., kézdívásárhelyi ref. pap.

— Nyilvános számadás az 1888. decz. 27-én rendezett hangversenyről. Bevétel: belépti jegyekből 147 frt, föllízfizetésekből 94 frt 60 kr, fuvarbér-megtérítés 2 forint; összesen 243 frt 65 kr. Egyenlegért mint tiszta jövedelem 184 frt 72 kr. Kiadás: zenészeknek 26 frt, világítás 8 frt 17 kr, meghívókért 9 frt 50 kr, pipere-szoba berendezés 2 frt 37 kr, disztizésért 4 frt, fuvarbér 2 frt, surlás, zongora-szállítás és hordárok, portók 6 frt 89 kr. Egyenlegért 184 frt 72 kr. Összesen 243 frt 65 kr. Kézdi-Vásárhely, 1888. december 31-én. Fejér Antal s. k., pénztáros. Nagy Károly s. k., igazgató.

— Csodabogar. „Dr. John Yates jótállás alatt ártatlan Hajmegfiatalító tej. Egy nagyszerű orvoság a hajnak. Orvosi tanároktól legjobban tanácsolva és használtatva. Ezen tej nem hajfesték, hanem egy tejszerű folyadék, melyik a majdnem pihetetlen erőt tart fehér hajnak az etőb volt valódi fiataiszinét visszaadni. Dr. John Yates hajmegfiatalító tej ad a hajnak az illő szédvét, elűz mindenféle nemű parazitákat és ad a hajnak egy szép fényt. Jndősítá sül et hajtej szükségeltetése előt szükséges hogy a haj mindennemű zsiros nemből tisztán mosatatik, és kiszátatatik mihielyt aztán az a palaczkban levő folyadék jól összevisza zugtatatik és aztán a hajat sponyával vagy szabad kézzel a hajtejjel a hajat mesmáztatik. Ezt minden nap reggel és este 6—8 nap alatt tetések és a hajkinézés egy nagyszerű lesz. Olaj vagy zsir hagyatatik.“

A kézdívásárhelyi takarékpénztár 1888. év december havi üzletforgalmának kimutatása.

Bevétel:		frt kr.
Pénztári készlet 1888. decz. hó 1-én	számlának	4492.48
Betéti	számlának	12244.06
Leszámitolt váltó	„	152626.—
Előlegkölcson	„	1488.—
Zálogkölcson	„	961.—
6 százal. kamat	„	8535.53
Illeték	„	1581.69
Részvényátíratási díj	„	3.—
Kezelési költség	„	143.52
Visszleszámitolt váltó	„	18079.75
Ügyészi költség	„	20.12
Jelzálogkölcson	„	27188.—
Tisztí előleg	„	15.—
Vegyes államdíj	„	3.52
10 százal. betéti államdíj	„	84
Többek számlájának	„	1015.—
Magyarorsz. kisbirtokosok földh. int. oszt.	„	5.—
Intézeti ház jövedelmi számlának	„	116.66
M. pénzt. és részv. váll. orsz. nyugdíj-egyl.	„	90.—
Visszleszámitolt váltókamat-számlának	„	1.10
Összesen:		218555.27

Kiadás:		frt kr.
Betéti	számlától	10606.58
„ folyó kamat-	„	8.12
Leszámitolt váltó	„	157140.—
Előlegkölcson	„	1508.—
Zálogkölcson	„	934.—
Kifizetett osztalék	„	96.—
Kezelési költség	„	141.39
Tisztí fizetés	„	191.74
Visszleszámitolt váltó	„	18705.30
Ügyészi költség	„	16.82
Visszleszámitolt váltókamat	„	457.70
6 százal. kamat	„	22.90
Jelzálogkölcson	„	27178.—
Jótékony és jutalék	„	5.—
Vegyes államdíj	„	3.89
Posta- és bályegdíj	„	15.03
Allami adó	„	50.18
Pénztári maradvány 1888. decz. hó 31-én	„	6444.82
Összesen:		218555.2

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. december hó 31-én.

Benkő Gyula,

könyvezető.

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Isf. Dobay János.

Pályázati hirdetmény.

Esztelnek község székhelylyel alakított körjegyzői csoportban, melyhez az alábbi községek tartoznak:

Esztelnek község	1025 lélekkel;
Bélafalva	651 "
Kurapatak	528 "
Csomortán	575 "

Összesen 2779 lélek,

a körjegyzői állomás választás után betöltendő lévén, arra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állomással 400 frt évi fizetés, a magánügyekben való eljárásért a vármegye bizottsága által szabályrendeletileg megállapított díjak, továbbá szállás és fűtés-átalányért évi 40 frt, irodai szerek és világításra évi 20 frt átalány élvezete jár.

1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban előírt minősítéseket, valamint eddigi alkalmaztatásukat, kifogástalan előéletükkel igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérések hozzám 1889-ik évi január hó 31-ig nyújtandók be.

K.-Vásárhely, 1888. december 28-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Jó tanács

Aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségek esetében lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívesebben köszönőfratok „A betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címezzze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Sz. 18—1888.

jkvi.

Pályázati hirdetmény.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” igazgatóságának 1888. december hó 3-án tartott rendes havi igazgatósági ülésén hozott jegyzőkönyvi határozat folytán a jövő 1889. évi január hó 27-én tartandó közgyűlésén, közbetjött halálozás miatt, hat évi szolgálati időre terjedő, de jelen esetben, miután 2 év már letelt, 4 évre választandó igazgató-pénztárnoki állásra ezenel pályázat hirdettetik.

Ezen állás évi 800 frt fizetéssel javadalmaztatik, s ezenfelül a megválasztott minden évben a közgyűlés által 3—3 évre meghatározandó arány szerinti tisztelet díjra jogosult.

A hivatallal egybekötött teendők felett az intézeti „Ügyrend” határoz.

A megválasztandó igazgató-pénztárnok köteles évi fizetésének 2-szeres összegét készpénzben vagy értékpapirokban biztosítékul letenni, mielőtt megválasztása után állását elfoglalná.

Megválasztható az, ki az intézet részvényese, s ez állásnak megfelelő képességgel és életkorral bír, valamint eddigi alkalmaztatásáról kellő bizonyítványokkal rendelkezik.

Felhívatnak ennél fogva pályázni kívánók, miszerint a fenebbiek szerint teljesen felszerelt folyamodványait legtovább 1889. évi január hó 20-áig bezárólag alattirt elnökséghez annyiival inkább adják be, mert az ezen

határidőn túl beérkezett pályázatok mint elkesetttek, vissza fognak utasíttatni.

Együttal pedig tudomásra hozatik az is, hogy az így betöltendő igazgató-pénztárnoki állással esetleg megüresedő elnöki, igazgatósági és felügyelőbizottsági állások is — melyek mindenike csakis a már körülírt módon megállapítandó évi tiszteletdíjra jogosult — ezen közgyűlésen a még hátra levő időre be fognak tölteni.

Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. december hó 3-án.

Kópacz Antal,
elnök.

Lázár Lajos,
titkár.

Sz.3252. tkvi
1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy csikszentmártoni ügyvéd Solnay Sándor csödtömegmondnok végrehajtónak csikcsatószegei néhai Kópi András hagyatékára csödtömege végrehajtást szenvedő elleni 1594 frt 98 kr tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a csikszeredei kir. törvényszék (a csikszentmártoni kir. járásbírósa) területén levő és Csátószege község határára fekvő s az alább megjelölt ingatlanokra és pedig: 1. a csikcsatószegei 292. sz. tjkvben foglalt A + 723. hr. számú kertre 16 frt, 726. hr. sz. házra 160 frt, 1251., 1252. hr. sz. szántóra 14 frt, 1347., 1348. hr. sz. szántóra 16 frt, 1610. hr. sz. szántóra 20 frt, 1718. hr. sz. szántóra 11 frt, 1749. hr. sz. szánt. 15 frt, 1876. hr. sz. kasz. 3 frt, 1879. hr. sz. kaszálóra 2 frt, 1928. hr. sz. kaszálóra 1 frt, 1936. hr. sz. kaszálóra 1 frt, 2474. hr. sz. szántóra 25 frt, 2497. hr. sz. szántóra 49 frt, 2539. hr. sz. szántóra 25

frt, 2644. hr. sz. szántóra 12 frt, 2882. hr. sz. szántóra 17 frt, 3125. hr. sz. kaszálóra 2 frt, 3378. hr. sz. kaszálóra 54 frt, 3381. hr. sz. kaszálóra 72 frt, 4362 $\frac{1}{2}$. hr. sz. szántóra 4 frt, 4429. hr. sz. szántóra 7 frt, 4533. hr. sz. kaszálóra 3 frt, 4770 $\frac{1}{2}$. hr. sz. szántóra 3 frt, 4795., 4796. hr. sz. szántóra 12 frt, 5364. hr. sz. kaszálóra 5 frt, 5507 $\frac{1}{2}$. hr. sz. kaszálóra 4 frt, 5522 $\frac{1}{2}$. hr. sz. szántóra 8 frt, 5526. hr. sz. kasz. 10 frt, 5534. hr. sz. szánt. 2 frt, 5536. 5537. hr. sz. szántóra 6 frt, 5544. hr. sz. szántóra 4 frt, 5547. hr. sz. kaszálóra 4 frt, 5554. hr. sz. szántóra 6 frt, 5559. hr. sz. szántóra 4 frt, 5745. hr. sz. kaszálóra 2 frt, 5807. hr. sz. kaszálóra 2 frt, 5852., 5854., 5855. hr. sz. kaszálóra 10 frt, 5857. hr. sz. kaszálóra 1 frt, 5864. hr. sz. kaszálóra 1 frt, 5986. hr. sz. kasz. 7 frt, 6427. hr. sz. kasz. 4 frt, 7399. hr. sz. szántóra 4 frt, 7457., 7458. hr. sz. szántóra 10 frt, 7705. hr. sz. kaszálóra 2 frt, 724. hr. sz. kertre 11 frt; 2-szor: a csikcsatószegei 528. sz. tjkvben foglalt következő ingatlanokból nevezett alperest illető $\frac{1}{4}$ -ed részére, u. m. az A + 5510., 5511., 5512., 5513., 5514. és 5515. hr. sz. kaszálóra 2 frt 50 kr; 3-szor: a csikcsatószegei 262. sz. tjkvben foglalt s alább megjelölt ingatlanból alperest illető $\frac{1}{4}$ részére, u. m. az A + 1. rend 620. hr. számú ingatlanra 1 frt 44 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi január hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor Csik-Csatószege község házána megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint tkvi hatóság Csik-Szentmártonon, 1888. november 12-én.

Gaál István,
kir. aljárásbíró.

Sz. 18—1888.

eln.

MEGHIVÓ.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság”

az 1888-ik üzletévről

IX-ik ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

Gy.-Sztmiklóson 1889. január hó 27-ik napján d. u. 3 órakor

a Laurenczi János ur nagytermében tartja meg.

E közgyűlés tárgysorozata:

1. Elnöki megnyitás.
2. Háromtagu bizottság kinevezése elnök által, a szavazati jogok igazolásának számbavételére.
3. Ezen bizottság jelentése folytán, ha a közgyűlés határozatképes, a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére három tagnak megválasztása.
4. Igazgatósági jelentés az 1888-ik üzletévről, a zárszámla és a nyereség-felosztás előterjesztése, ugyintén az igazgatóság által tett több intézkedések és határozatok elbíráltása, valamint több indítványok elfogadása.
5. A felügyelő-bizottság előterjesztése.
6. A felmentvények megadása.
7. Igazgató-pénztárnoki, esetleg elnöki, igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagválasztás.

Az alapszabályok 19. §-a szerint: hogy a közgyűlés határozatképes legyen, legalább 400 részvény képvisellete megkívántatik. A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban részvényesnek kell lennie — gyakorolható; ily meghatalmazást azonban csak távollevő vagy meg nem jelenhető részvényesek adhatnak.

Nő részvényesek csak felhatalmazott által, gondnok vagy gyámság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek felhatalmazottjai által, erkölcsi testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; ez utóbbi esetben nem kívántatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Ennél fogva a t. részvényesek értesítetnek, miszerint szavazataik gyakorolhatása végett „Igazoló-jegy”-üket — a törzskönyvi kivonat szerint — részvénybemutató nélkül, 1889. évi január hó 24., 25. és 26-ik napján a délelőtti hivatalos órák alatt az erre felkért felügyelő-bizottságtól átvethetik.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” elnökségétől.
Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. december hó 3-án.

LÁZÁR LAJOS,
titkár.

KÓPÁCS ANTAL,
elnök.